

2) Да не обиждамы никого въ стяжнія та му.

Тогази ся обижда нѣкой въ стяжніята си, кога то другій му ги освоява силомъ или съсъ измама; или пакъ неправедно задържя негово нѣщо — стяжніе.

На крадцы тѣ е туй работа та да грабятъ людско то иманіе; и име то крадецъ — Хайдутинъ е най-срамотно то име. За туй трѣба да са пазимъ, и да са боимъ да не бы за какво да е нѣщо да на' натоварятъ съ туй име.

Добрѣ въспитанни-тѣ дѣца, отъ само себе си са срамуватъ да откраднѣтъ людско нѣщо, или пары было или друго нѣщо по скжпо. Но, млого пажтя са излѣгватъ да скрываютъ нѣкой по дребны работы, какво то: вошка, сладка, игрилки и други таквызи нѣща за игра и за ъденіе, като сякатъ че то не е грѣшно. Трѣба обаче да са въздѣржатъ и туй да не правятъ първо, защо то людско то нѣщо, или скжпо было или не струвало пары, или голѣмо нѣщо или нищо и никакво си игрилка, не трѣба никакъ да си го присвоеванѣкой, и второ защо-то лошота-та на кражба-та повече то отъ малки работы захваща, и колко то отива за напрѣдъ толкози пораснува и иристига до крадяніе на голѣмы работы.

Нѣкой си злѣ въспытанъ сынъ, станж чуто-венъ крадецъ и разбойникъ, и уловенъ най подиръ закарахъ го да го обѣсять, Той найнарѣдъ тѣй захванжль отъ малки работы да кради отъ соученицы-тѣ си въ училището; и защо то майка му не рачила да го помъмре, накаже и вразуми, еще отъ най напрѣдъ като захванжль тѣзи срамотны